Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 18. Grudnia 1895. **Część XVII.**

Nr. 82.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. Grudnia 1895, L. 76.691, wydane w porozumieniu ż c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Sokala na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy z dnia 13. Marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Sokala na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w wysokości 100% na dalszy przeciąg 4 lat, od r. 1896 do końca 1899.

Lwów, dnia 3. Grudnia 1895.

Marszałek krajowy;
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. J. Wereszczyński w. r.

Nr. 83.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. Grudnia 1895, L. 76.690, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Złoczowa na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy z dnia 13. Marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie m. Złoczowa na pobór dodatku od podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w wysokości 100% na dalszy przeciąg 5 lat, od r. 1896 do końca 1900.

Lwów, dnia 3. Grudnia 1895.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. J. Wereszczyński w. r.

Nr. 84.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. Grudnia 1895, L. 77.707, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Podhajce na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy ustawy z 18. Marca 1888, Dz. u. kr. Nr. 36, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za

zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Podhajce ne dalszy pobór dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina w wysokości 100%, od roku 1896 do końca 1900.

Lwów, dnia 3. Grudnia 1895.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. J. Wereszczyński w r.

Nr. 85.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 14. Grudnia 1895, L. 96.741, którem wydaje się zarządzenia weterynarsko-policyjne, obowiązujące w siedmnastu gminach powiatu Nowotarskiego, celem zapobieżenia zawleczeniu zarazy płucnej z Węgier.

Na podstawie §§. 3. i 6. ustawy o chorobach stadnych z dnia 29. Lutego 1880 r. i rozporządzenia wykonawczego (Dz. u. p. Nr. 35. i 36.), zarządza się co następuje:

§. 1.

Zakazane jest bezwarunkowo wprowadzanie (przypęd i przywóz) bydła rogatego z Węgier do politycznego powiatu Nowotarskiego i przeprowadzanie przez ten powiat.

Dla zapobieżenia przemycaniu bydła rogatego z Węgier, tworzy się z gmin i obszarów dworskich, położonych na granicy węgierskiej dwa okręgi rewizyjne, w których osobno do tego przeznaczeni weterynarze prowadzić będą ewidencyę wszystkiego bydła rogatego, nadzorować stan zdrowia tegoż i wykonywać oględziny bydła w rzeźni jakoteż na targach.

Do pierwszego okręgu rewizyjnego z siedzibą weterynarza rewizyjnego w Czarnym Dunajcu, należą gminy i obszary dworskie: Czarny Dunajec, Chochołów, Dzianysz, Odrowąż, Pieniążkowice, Podczerwone, Witów, Wróblówka, i Załuczne.

Do drugiego okręgu rewizyjnego z siedzibą weterynarza rewizyjnego w Zakopanem, należą gminy i obszary dworskie: Białka, Brzegi, Bukowina, Groń, Kościeliska, Leśnica, Murzasichle i Zakopane.

§. 2.

Wszystkie sztuki bydła rogatego, znajdujące się w wyżej wymienionych gminach i na obszarach dworskich, muszą być wpisane do rejestru, który utrzymywać będą weterynarze rewizyjni.

Nadto musi być każda sztuka bydła rogatego, (wyjąwszy cieląt mniej niż 6 miesięcy liczących), w miejscowościach wyżej wymienionych zaopatrzona znakiem wypalonym na prawym rogu.

W braku prawego rogu ma być znak wypalony na lewym, a w razie braku obydwóch rogów, na szyi.

Gminy i obszary dworskie są obowiązane do współdziałania przy przeprowadzaniu tych czynności.

§. 3.

Bydło rogate, znajdujące się w okręgach rewizyjnych, może być stale wyprowadzone ze swej siedziby tylko za paszportem bydlęcym; również bydło rogate, wprowadzane na stałą siedzibę do miejscowości znajdujących się w okręgach rewizyjnych, musi być opatrzone paszportem.

W okręgach rewizyjnych paszporta wydawać będą naczelnicy gmin, względnie przełożeni obszarów dworskich, według istniejących przepisów, jednak pod tym tylko warunkiem, że właściciel bydlęcia, dla którego ma być wydany paszport, wykaże się przed naczelnikiem gminy względnie przełożonym obszaru dworskiego poświadczeniem zdrowia bydlęcia, wydanym przez weterynarza rewizyjnego w odnośnym okręgu.

Rogate bydło robocze w zaprzęgu, które stanowiska nie zmienia stale, lub też bydło, które tylko na krótki czas będzie wypędzone ze swego stanowiska i napowrót wraca do miejsca siedziby, nie potrzebuje być opatrzone paszportem.

§. 4.

O każdym ubytku lub przybytku bydła rogatego w okręgach rewizyjnych, posiadacz bydła ma donieść w ciągu 48 godzin naczelnikowi gminy (przełożonemu obszaru dworskiego), jest obowiązany zawiadomić o tem ustanowionego weterynarza rewizyjnego i w czasie jego najbliższej bytności w gminie (na obszarze dworskim), oddać mu poświadczenia zdrowia, na podstawie których wydał paszporta, względnie wręczyć mu paszporta, którymi było opatrzone bydło rogate wprowadzone do gminy.

§. 5.

Odbywanie targów i jarmarków na bydło rogate i inne źwierzęta domowe w okręgach rewizyjnych jest dozwolone.

Czynności oglądacza źwierząt doprowadzonych na targi i jarmarki będzie pełnić weterynarz tego okręgu rewizyjnego, w którym znajduje się miejscowość targowa.

§. 6.

Przy rzezi z konieczności u bydła rogatego — wyjąwszy jeszcze nie cechowane cielęta ssące — należy skórę bydlęcia pozostawić nie zdjętą (nie odartą) przy głowie lub ogonie jakoteż na odciętych dolnych częściach nóg, płuca zaś w klatce piersiowej, a tchawicę w szyi, dopóki ustanowiony weterynarz rewizyjny nie wykona oględzin.

Wszelka inna rzeź bydła rogatego może się odbywać jedynie pod nadzorem ustanowionego weterynarza rewizyjnego.

§. 7.

O padnięciu bydlęcia rogatego należy natychmiast donieść naczelnikowi gminy (przełożonemu obszaru dworskiego), a tenże ma donieść ustanowionemu weterynarzowi rewizyjnemu.

Zagrzebanie może nastąpić dopiero po wykonaniu sekcyi przez weterynarza, gdy tenże nie zarządzi co innego.

§. 8.

Ustanowieni weterynarze mają obowiązek w przydzielonym sobie okręgu rewizyjnym sprawdzać liczbę, rodzaj i maść każdej sztuki bydła rogatego, znajdującej się na obejściu i prowadzić ciągłą ewidencyę stanu bydła, starać się, ażeby ono było wyraźnie wypalonym znakiem cechowane, badać peryodycznie stan jego zdrowia, wydawać certyfikaty zdrowia w myśl §. 3. niniejszego rozporządzenia, wykonywać oględziny bydła, przeznaczonego na rzeź i bydła zabitego, jakoteż oglądać bydło rogate i inne źwierzęta doprowadzane na targi i jarmarki.

§. 9.

Właściciel bydła nie ma ponosić żadnych kosztów z powodu interwencyi weterynarskiej, po myśli niniejszego rozporządzenia.

§. 10.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą według ustawy z dnia 24. Maja 1882, (Dz. u. p. Nr. 51).

§. 11.

Niniejszem rozporządzeniem, które wchodzi w wykonanie z dniem 20. Grudnia 1895, zostają uchylone rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 7. Maja 1895, L. 37.328 (Dz. u. k. Nr. 32) i z 2. Października 1895, L. 80.276, (Dz. u. k. Nr. 70).

Sanguszko w. r.